

Wie pikt het ei van de Kruismuis?

Kinderstuk

door

ARIS BREMER

Bewerking van "in de grot van de kruismuis" door dezelfde auteur

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE PIKT HET EI VAN DE KRUISMUIS?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2001 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING: (de kruismuizen, in volgorde van leeftijd)

TOEBAN - de oudste en slaperigste, meest grijze, zelfs het kruis op de rug is grijs

KRAU - zeer volwassen, maar niet vrolijk, mager en potig met zwart kruis

TIKKE - dikke, goedige, ook volwassen, zijn kruis is blauw

SUS - de rode-kruismuis, verpleegt en verzorgt

OELE - de schoonste kruismuis met een wit kruis

DESIE - de zachtste en poezeligste met een groen kruis

SEP - de meest speelse, jongste en stoutste, draagt geel kruis

RATELRAT - de buurman in het zwart met een onbetrouwbaar karakter

DOP - mens en jonge grotonderzoeker

DECOR:

Een grot, diep onder de grond. De rotswanden zijn grillig en door spleten en gangen kunnen de bewoners in en uit. De achterwand kan van beschilderd doek zijn. Achter deze wand, ongeveer twee meter hoog, achter een onzichtbaar luik is een ruimte waar Ratelrat woont. Middenachter bevindt zich het grote broedbed op een verhoging, bedekt met warm natuurlijk materiaal. In een hoek, wat afgescheiden, is de leghoek, waar de eieren gelegd worden. De grot is geheimzinnig door kleuren en lichtval, maar beslist niet naargeestig.

Dop duikt op ergens in de zaal of voor het dichte doek. Haar gezicht is vuil. Zij draagt een touw en een houweel. Ze schijnt rond met een lantaarn,

DOP: Hallo! Hé, wat leuk dat jullie er allemaal zijn! En dat komt ook goed uit, want ik weet toch een mooi verhaal. Heb ik zelf beleefd. Onder de grond. Ja, onder de grond! Vinden jullie dat gek? Ik vind het prachtig hier diep beneden. Andere mensen gaan vliegen, die zoeken het hogerop. Nog weer andere mensen klimmen op de hoogste berg en gaan dan weer naar beneden. Er zijn ook mensen die duiken in de diepste zeeën. Het zal allemaal wel leuk zijn maar ik... ik kruip onder de grond! Dat is spannend! Dan kruip ik door spleten en grotten en dan neem ik mijn touw en dan laat ik me steeds dieper en dieper zakken. En als ik niet verder kan, dan hak ik me er door. Natuurlijk word ik daar wel wat vies van, maar dat vind ik eigenlijk ook leuk. En wat ook leuk is, wat heel leuk is, wat je onder de grond ziet, en wat je nergens anders ziet. Daar leven dieren... zijn het eigenlijk wel dieren?... het zijn levende wezens, waar wij boven de grond nog nooit van gehoord hebben! Of hebben jullie wel eens van "kruismuizen" gehoord? Ja, natuurlijk wel van gewone muizen, huismuizen, veldmuizen, witte muizen. Dat zijn van die piepbeesten, die kennen jullie wel. Maar kruismuizen zijn héél andere muizen! Daar kan je mee praten! Ik heb ze gezien! Ik heb met ze gepraat. Toen ik een keer heel diep onder de grond was gegaan. Ze zijn veel groter dan gewone muizen. Als je ze ziet weet je gelijk waarom ze "kruis"muizen heten. Heb je wel eens een kruisspin gezien? Nou, dan begrijp je wel wat kruismuizen op hun rug hebben. Maar wat nog bijzonderder is: kruismuizen die Nee, dat vertel ik niet. Dat moet je maar gaan zien. O ja, dat heb ik nog niet verteld. Ik heet Dop. Gewoon: Dop. Dus ga maar kijken naar: WIE PIKT HET EI VAN DE KRUISMUIS? *(Dop af. Licht op de grot. Oele ligt in de leghoek, ze kreunt zacht. Toebah ligt languit op het broedbed, hij slaapt. Desie en Sep spelen middenvoor)*

DESIE: Eh...

SEP: Ja? Toe dan, Desie!

DESIE: Eh... Ik weet wat!

SEP: Zeg dan! Zeg dan!

DESIE: Goed. Ik zie ik zie wat jij niet ziet en de kleur is...

SEP: Nou wat, zeg dan!

DESIE: Ik zie ik zie wat jij niet ziet en de kleur is geel. Ja, geel!

SEP: O. Geel... Geel... *(kijkt om zich heen)* Geel... *(noemt wat gele voorwerpen, eventueel ook uit de zaal)*

DESIE: Nee hoor! Fout! Helemaal fout!
 SEP: Ik zie niks anders geels.
 DESIE: Jij kan het ook niet zien.
 SEP: Dat is gemeen!
 DESIE: Ik zei toch: ik zie ik zie wat jij niet ziet. En jij ziet het niet.
 SEP: Maar... maar... wat jij ziet kan ik toch ook zien. Ik heb ook ogen!
 DESIE: O ja? Kan jij bijvoorbeeld je eigen rug zien?
 SEP: Eh... Nee! Oh! Je bedoelt...
 DESIE: Ja, dat bedoel ik.
 SEP: Seps kruis is géél!
 DESIE: Ja, ik bedoelde je kruis.
 SEP: Hoi! Hoi! Sep heeft het geraden! Nu is het mijn beurt.
 DESIE: Weet je al wat?
 SEP: Sep weet al lang wat. Eh.. ik zie ik zie wat jij niet ziet en de kleur is... rood!
 DESIE: Rood? O, rood. Mijn kruis! O nee, die is niet rood. Alleen onze Sus heeft een rood kruis maar die is hier niet. Eh... *(raadt voorwerpen, eventueel uit de zaal, Sep keurt ze af)*
 SEP: Desie is een beetje dom. Desie raadt het niet.
 DESIE: Er is zeker niks!
 SEP: Nou en of.
 DESIE: Ik geloof er niks van. Desie ziet verder geen rood.
 SEP: Vraag eens aan Oele.
 DESIE: Nee. Oele moeten we niet storen. Die is zo druk bezig.
 SEP: Ja, en wat doet Oele?
 DESIE: Dat weet je toch! Ze is aan het persen. En heel hard aan het persen! Kijk maar naar haar gezicht.
 SEP: Wat is er met haar gezicht?
 DESIE: Dat is helemaal rood!
 SEP: Precies!
 DESIE: Wat nou: precies?
 SEP: Ik zie ik zie wat jij niet ziet en het is ... rood! Het gezicht van Oele!
 DESIE: Ah, stom!
 SEP: Niks stom!
 DESIE: Hartstikke stom, met een hoepeltje erom!
 SEP: Jij bent stom! Jij hebt het niet geraden. Dat is stom! Stommerd!
 DESIE: *(luid)* Wat je zegt dat ben je... *(Toebah beweegt)* ...zelf
 SEP: *(fluistert)* Met je kop door de helft.
 DESIE: Desie doet het spelletje niet meer.
 SEP: Sep ook niet.
 DESIE: *(naar Oele)* Hé, Oele, gaat het? *(Dele knikt benauwd)* Gaat het moeilijk? *(Dele knikt)* Doet het pijn? *(Oele knikt heftig)* Het doet pijn.

SEP: Natuurlijk doet het pijn. Het doet altijd eventjes pijn. Bij Sep ook.

DESIE: Komt het al, Oele? (*Oele kreunt luider*)

SEP: Toe maar, Oele, zet 'm op!

DESIE: Is 't een grote?

OELE: Oei! Oei!

DESIE/SEP: Toe maar! Kom op, Oele! Kom op! Hup!

OELE: Oeeeei!! Ja!!! (*ze scharrelt moeizaam uit de hoek, er ligt een ei met op de schaal een kruisje in haar kleur*) Ziezo!

SEP: Oh! Wat 'n mooie, Oele! Goh, goed, joh!

DESIE: Gefeliciteerd, Oele.

OELE: Dank je wel. Het is een mooie, hè? Wat glimt-ie.

SEP: Prachtig. En wat is-ie groot!

OELE: Het ging ook wel moeilijk. Pfff.

SEP: Mag ik 'm even? (*Oele knikt, Sep pakt het ei voorzichtig op*) Het voelt nog zo lekker warm. We moeten het gauw toestoppen.

DESIE: Mag ik dat doen? (*paakt het ei over*)

OELE: Voorzichtig.

DESIE: Wat een doddig kruisje. En net zo stralend wit als die van jou.

OELE: Ik hou van netjes. Lekker fris wit. (*gaat weer zitten*) Wat ben ik moe.

DESIE: Rust maar lekker uit, wij leggen het wel op zijn plaats. In het broedbed.. (*naar Toebah*) Toebah...

SEP: Toebah! Wordt-ie niet wakker?

DESIE: Het ei moet warm blijven, anders komt-ie niet uit.

SEP: Als-ie tenminste ooit wel uitkomt...

DESIE: (*ze kijken verdrietig naar het ei*) Misschien dat deze wel uitkomt voordat-ie... nou ja... Toebah. Toebah!!

TOEBAH: (*opent een oog*) Ja?

SEP: (*schuchter*) Toebah...

TOEBAH: (*ander oog open*) Waarom maken jullie Toebah wakker? Is er een aardbeving? Storten de gangen in? Stroomt er water in onze grot?

DESIE: Eh... Toebah... (*laat het ei zien*)

TOEBAH: (*iets omhoog*) Wel, wel, wel, een ei. Een echt kruismuizenei. Dat is mooi, heel mooi. Is-ie van jou, Desie? Nee? Van Sep? O nee, jij hebt er vorige week nog een gelegd.

SEP: Dat was Seps allereerste ei. Nee, deze is van...

OELE: Van Oele! Ik heb deze net gelegd!

TOEBAH: Ach, natuurlijk is deze van jou. Een groen kruisje.

OELE: Niks groen! Wit!

TOEBAH: Wit natuurlijk. Ik droom nog wat en dan ben ik altijd kleurenblind. Leg 'm maar bij de andere eieren.

DESIE: *(met Sep plaatsen het ei onder Toebah. Desie ziet daar haar eigen ei)* Kijk, kijk, daar is die van Desie. Gelukkig dat-ie er nog is. Moet-ie nog lang, Toebah?

TOEBAH: Niet lang meer. Als er maar niks...ergs mee gebeurd. Ik denk... morgen, dan komt-ie wel uit. Misschien wel vandaag!

SEP: Komt die van Desie dan al uit? *(ze telt de eieren)* Een. Twee. Drie. Die van mij moet nog veel langer Vier. Vijf. Vijf? Met die van Oele mee geteld, vijf? Dat klopt toch niet? Er waren er al vijf. Het moeten er nu zes zijn!

TOEBAH: *(gapend)* Je zal wel weer niet goed tellen. *(zoekt en telt onder zich)* Een. Twee. Drie. Vier. Vijf? Alle griezelgrotten!

DESIE: *(telt ook)* Vier. Vijf! Nee toch? O nee!

TOEBAH: Alweer een ei weg!

SEP: *(duikt onder Toebah)* Waar is Seps ei? Waar is mijn ei? *(Dele komt er ook bij)* Die met dat gele kruisje. Weg? Seps ei is...

OELE: O, schatje, o lieve, lieve Sep...

SEP: *(huilt)* Seps ei is gestolen. Gepikt! Wat... gemeen!!

TOEBAH: Al weer een ei gestolen. Dat is al de... ik kan ze niet meer tellen.

DESIE: Waarom doen wij het eigenlijk nog? Ja, Toebah, waarom leggen wij kruismuizen nog eieren?

TOEBAH: Uit die eieren komen de kruismuizekindjes!

DESIE: Dat zou mooi zijn, Toebah, maar hoe lang is dat nou geleden dat er een ei is uitgekomen? Nou, hoe lang?

TOEBAH: *(diepe zucht)* Een heel jaar geleden.

OELE: Er gebeurt toch niks ergs met Oele's ei?

TOEBAH: Toebah durft niks te beloven.

OELE: Maar u bent toch de oudste kruismuis. Als u niet weet wat er aan de hand is, wie weet het dan wel?

TOEBAH: Toebah weet het niet. Ik weet maar één ding. Toebah laat de eieren nooit in de steek. Ik laat ze nooit alleen.

SEP: *(kwaad huilend)* Nee, maar u slaapt wel! En dan gebeurt het. Dan verdwijnen ze. U bent te oud. Te oud!

OELE: Stil, Sep, stil. Dat mag je niet zeggen.

TOEBAH: Sep heeft gelijk. Toebah is oud. Oud en moe. Er is al zo lang geen klein kruismuisje uit het ei gekropen. Als het zo doorgaat...

DESIE: Dan zijn er straks alleen nog maar ouwe kruismuizen. Net zo oud als u nu.

OELE: En nog later...

DESIE: Helemaal geen kruismuizen meer!

SEP: Maar wie doet het? Wie heeft er zo'n hekel aan ons? We doen toch niemand wat?

DESIE: Ja, wie? Wisten we het maar?
OELE: Ik kan niemand bedenken. Toebah? U?
TOEBAH: Nee, niemand. Of misschien...
OELE: Of misschien wat?
TOEBAH: De mensen.
OELE: Mensen. Men-sen?
SEP: Nooit van gehoord. Wat zijn dat voor beesten?
TOEBAH: Maar het kan eigenlijk niet. Mensen zie je nooit zo diep onder de grond. *(licht op de grot van de kruismuizen uit; licht op Dop die afdaalt in een andere grot, ze schijnt rond met een zaklantaarn)*
DOP: Zo diep ben ik nog nooit geweest. Misschien is er wel nooit een mens zo diep onder de grond geweest. *(ze luistert)* Wat is het hier stil. Bij ons boven de grond is het nooit zo stil. *(ze gaat zitten, haalt uit haar rugzak een broodtrommel en een veldfles)* Bij ons hoor je altijd wel iets. Auto's, vliegtuigen, kinderen die spelen en moeders die roepen. Maar hier... *(ze neemt een hap)* Hier is geloof ik niets wat geluid maakt. Hier leven geen mensen. Hier leven geen beesten. *(ze neemt een slok)* Hier leeft niets en niemand. *(licht op Dop uit; licht op de grot van de kruismuizen)*
OELE: Vertel eens, wijze Toebah, die... mensen, wat is dat voor een volk? Geen kruismuizen?
TOEBAH: Ik weet er niet zoveel van...
DESIE: Zijn het wel muizen?
TOEBAH: Er bestaan oude verhalen...
SEP: Toch geen ratelratten, net als onze buurman? *(licht op de grot van de kruismuizen uit; licht op de buurman Ratelrat)*
RATELRAT: *(vijlt zijn tanden)* Ratelrat zijn is een buitengemeen zware opgave. Ik ben niet geliefd noch bij dieren noch bij mensen. En dat is een dieptreurige en smartelijke zaak. Want diep in mijn Ratelhartenhart ben ik buitengemeen gevoelig. Ach, en ik ben ook eenzaam. Eenzaam en buitengemeen alleen. Dit in tegenstelling met dat afschuwelijke Kruismuizenvolk dat alleen maar doet en speelt en eieren legt. Ik haat ze met hun onnozele gezelligheid, die Kruismuizen. Ze zijn een kruis voor een Ratelrat als ik. Een kruis! *(licht uit op Ratelrat; licht op de grot van de kruismuizen)*
SEP: Die mensen zijn dus geen Ratelratten net als onze "buitengemeen gemene" buurman?
TOEBAH: Nee, en mensen zijn ook geen aardwormen, geen keislakken, geen holenberen. Mensen zijn... eh... mensen zijn mensen! Meer weet ik ook niet.
DESIE: En die mensen stelen onze eieren?
TOEBAH: Ik weet het niet! Maar iemand doet het. Onze burens van

boven of beneden? Of links of rechts naast ons? Dat kan ik niet geloven. Maar misschien weten we gauw meer.

OELE: Vertel! Vertel!

TOEBAH: Als Tikke en Krau terug zijn...

OELE: Tikke en Krau? Die zijn al weken weg! *(licht op de kruismuizen uit; licht op Tikke en Krau die zich op een andere plek een weg banen)*

KRAU: Tikke! Verdikke! Laat mij nou eerst!

TIKKE: Nee. Tikke gaat eerst. Gister ging Krau eerst, vandaag Tikke.

KRAU: Krau wil gauw weer in onze eigen grot zijn. Dan kunnen we de anderen vertellen wat we boven de grond gezien hebben.

TIKKE: Die gekke mensen! Ze hebben hun kruis niet eens op hun rug!

KRAU: Ze stoppen hun kruis weg. Ze hangen lappen over hun lijf. Kleren noemen ze dat. Gekke beesten die mensen.

TIKKE: En dan die klosklosters die ze aan hun poten dragen, die stampers, die schoenen, dat is helemaal gek!

KRAU: Ik ben blij dat die mensenbeesten hier niet komen stimpESTAMPEN.

TIKKE: Of zouden ze stiekem toch onder de grond komen?

KRAU: En stiekem onze eieren stelen?

TIKKE: Ik weet het niet zeker, maar het zijn gekke beesten, die mensen.

KRAU: We hebben heel wat te vertellen, Tikke. Laat mij nou maar voorgaan.

TIKKE: Tikke gaat voor. Het is Tikke's beurt.

KRAU: Weet je dan wel welke kant we op moeten?

TIKKE: Tikke wel. We gaan gewoon mijn neus achterna.

KRAU: Die domme dikke neus van jou? Brengt die gok ons weer terug in onze grot?

TIKKE: Die neus brengt ons terug! En hij is niet dik!

KRAU: Maar wel dom!

TIKKE: Dat is flauw, Krau! Ik zeg toch ook niks van jouw slappe oren! *(ze hebben plezier om hun scheldwoorden)*

KRAU: Slappe oren? Ik slappe oren?

TIKKE: Ja! En een bolle navel!

KRAU: Haha! Jij bent helemaal bol!

TIKKE: Sla op hol!

KRAU: Vette troll!

TIKKE: Kneiterknol!

KRAU: Dikke drol!! *(Krau en Tikke lachen onbedaarlijk, rollend over de grond en trappelend met hun poten; licht op hen uit; licht op Dop, ze stopt met eten en luistert scherp; licht op Ratelrat, hij luistert scherp;*

dan alleen weer licht op de grot van de kruismuizen)

OELE: Tikke en Krau zijn toch op zoek?

DESIE: Ze graven toch gangen?

SEP: Ze zoeken toch de verdwenen eieren?

TOEBAH: Dat doen ze... bij de mensen!

SEP: Oh, wat dapper!

OELE: Als ze maar voorzichtig zijn. Ze zijn zo wild.

TOEBAH: Ik heb ze bang gemaakt. Voorzichtig hoor, zei ik, die mensen die eten... die eten: gestampde muisjes! *(licht weg bij de kruismuizen; licht terug bij Dop)*

DOP: *(neemt een hap brood)* Ha! Lekker! Gestampde muisjes! Niets zo lekker als gestampde muisjes op brood. Gek woord eigenlijk. Gestampde muisjes. Net alsof je echt muisjes pakt en die... jakkes! Straks eten de muizen nog boterhammen met gestampde mensen! Muizen... Ik hoorde net iets. Zou het dan toch waar zijn? Er zijn heel oude verhalen, verhalen die mensen elkaar vertellen, maar die geen mens echt zeker weet, dat er muizen bestaan, een heel bijzonder soort muizen die wij boven de grond niet kennen... Misschien ontdek ik ze wel, muizen met zes poten of twee koppen... wie weet... *(ze gaat staan)* Wie weet! *(ook licht op Ratelrat)*

RATELRAT: Ik meende toch echt gerucht te horen. Dom gelach en gegiechel. Alsof er hier ook maar iets te lachen valt in dit onderaardse. *(hij loopt in de richting van Dop)* Misschien miezeren hier kruismuizen rond die de gangen van een eerbare, eenzame Ratelrat bespioneren. Wie weet... hier ergens... *(Dop en Ratelrat lopen tegen elkaar op, beiden geven een kreet van schrik; licht op hen uit; licht op Tikke en Krau, zij hebben het geluid gehoord en luisteren terwijl ze elkaar omarmen)*

KRAU: Hoorde jij dat, Tikke?

TIKKE: Ja. Ik hoorde het, Krau. Wat een eng geluid was dat!

KRAU: Jij bent toch niet bang, Tikke?

TIKKE: Tikke is wel een tikkeltje bang. Hoe is het met jou, Krau?

KRAU: Krau is niet bang, maar wel... Krau wil wel gauw naar onze grot!

TIKKE: Tikke ook.

KRAU: Ga jij maar voor, Tikke.

TIKKE: Nee, nee, het is jouw beurt. Ik was gister eerst.

KRAU: Scheitebroek!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto